

*Jag behöver
googla
dina sevärdheter
för att minnas
dem.*

ANN-CHARLOTTE PALMGREN

SOLVEIG VON SCHOULTZ | DIKTER

Vinnarbidragen 2018

SVENSKA FOLKSKOLANS VÄNNER

Vinnarbidragen
i Solveig von Schoultz-tävlingen

2018

Skrifter utgivna av Svenska folkskolans vänner – volym 219
ISBN 978-952-7076-39-2
Layout: Rabbe Sandelin
Oy Nordprint Ab, Helsingfors 2018

Vinnarbidragen
i Solveig von Schoultz-tävlingen

2018

SFV:s litterära tävlingar

Syftet med SFV:s litterära tävlingar är att främja intresset för att skriva skönlitteratur. Det finns två tävlingar:

Arvid Mörne-tävlingen (för under 30-åringar)
som instiftades 1986.

Solveig von Schoultz-tävlingen (för de som fyllt 30)
som instiftades 2004.

Vartannat år gäller tävlingarna dikter, vartannat år noveller. Arvid Mörne-tävlingen utlyses i oktober, tävlingstiden går ut i mitten av januari, och prisutdelningen sker i maj. Solveig von Schoultz-tävlingen utlyses i januari, tävlingstiden går ut i mitten av april, och prisutdelningen sker i september.

Båda tävlingarna har samma prissummor: I pris 5 000 euro, II pris 3 000 euro och III pris 2 000 euro. Förstapristagaren erbjuds även en kortkurs i skrivande på Nordens folkhögskola på Biskops Arnö i Sverige. Kortkursen äger rum på sommaren och pågår cirka fem dagar. Därutöver får alla som premierats i SFV:s litterära tävlingar också delta i ett skrivarseminarium.

Solveig von Schoultz-tävlingen 2018

Sammanlagt 96 bidrag skickades in till SFV:s femtonde Solveig von Schoultz-tävling, som år 2018 gällde dikter.

I juryn satt författaren **Mia Franck** (ordförande), författaren **Peter Sandström**, samt litteraturvetaren **Mia Österlund**.

Första pris, 5000 euro, tilldelades **Ann-Charlotte Palmgren**, Åbo, för en stramt hållen diktsvit som på ett finurligt och säreget vis kombinerar tankar om inre och yttre landskap till en mångbottnad gestaltning som utmynnar i en stark kroppslig upplevelse av platsen.

Andra pris, 3 000 euro, gick till **Isabella Grüssner-Sarling**, Pålseböle, för en laddad diktsvit där diktjaget skapas genom form, färg och material kryddad med en språkdräkt där fraserna bränner till i sin lyster och angelägenhet. Kroppen krackelerar och gör samtidigt krumsprång mitt i livet.

Tredje pris, 2000 euro, gick till **Johanna Evenson**, Hammarland, för diktsviten Ålandet, där prunkande naturlyrik byggs på personifikationer som piggt poserar, uppfriskande och uppfordrande fananammafräckt, i förbifarten, i ett glättigt explosivt utförande.

Ett hedersomnämmande fick **Louise Agnesdotter**, Helsingfors, för en lyrisk betraktelse som flätar samman dagarnas och livets obönhörliga gång till en vacker och trots allt hållbar väv.

Det andra hedersomnämmandet gick till **Eva Spikbacka**, Hägersten för diktsviten *Fragment ur Änglar och malar –den förlorade poesin* som uppsöker en skir och spröd växtvärk fångad i distinkta bilder samt smärtpunkterna i att ömsa relation, allt fastnaglat i en platsbundenhet.

I pris

Ann-Charlotte Palmgren

Ann-Charlotte (Lotta) Palmgren är född och uppvuxen i Karis. Hon bor i Åbo, och har för tillfället bott lika länge i båda städerna. Hon återkommer till städer som rum i både skönlitterära texter och i sitt arbete som forskare i genusvetenskap. Hon deltog i författarutbildningen Litterärt skapande V vid Åbo Akademi (2011–2012) och har medverkat i ett flertal antologier. Hon skriver oftast estradpoesi där rösten blir ett instrument som möjliggör experiment och variation.

V.

Kroppsliga upplevelser av plats innebär
en oavbruten dialektisk process,
skriver Edward Casey¹.

Kan jag köra rakt, frågar jag ~~dig~~ mamma.
Vägen byggdes om för tjugo år sedan, säger ~~du~~ mamma.

Så hur ska jag köra?
Du får ~~lita på mig~~ följa vägens kurva, säger ~~du~~ mamma.

Kan vi leka
att dialektisk betyder dialekt?
att jag ~~aldrig lämnade dig~~?

Du e döer, säger vi jag.
Nähä e ja, säger du.

---

¹ Casey, Edward (1996). How to get from space to place in a fairly short stretch of time. Feld, Steven och Basso, Keith (red). Senses of place. New Mexico: School of American Press.

II pris

Isabella Grüssner-Sarling

Isabella Grüssner-Sarling är född och uppvuxen på Åland. Hon har arbetat som projektledare för Mariehamns litteraturdagar, som lärare och kursledare i muntlig gestaltning och kreativt skrivande samt som manusförfattare och regissör för musikteaterföreställningar. Hon skriver sångtexter för kompositörer och artister, främst för systratrion Ulvens döttrar, där hon själv är en av systrarna.

Biotop

återigen

i ögonlockets kärnsvarta knoppbristning
syns själen i sin första gäspning

genom lemmarnas bladvisa öppnande
rister hon, sträcker ut veck efter veck

återigen

blöder liv och puls genom
blomning och begär
sakta minskande, men lika träget
mot förtorkande kapillärer

andas lätt över
klorofylldränerad hud
landar tungt
i rasslande fröställning

och här, just här, tänker hon
är vi satta att växa
nåd vid närhet för att

återigen

krympa
i gemensam storslagenhet

Glaskropp

glödande glaskropp

skamlöst genomlyst och uppfyllt
av den regnbågsflod som slickar sig fram
där min ögonsten mjuk och mottaglig
öppnar sig och sluter sig mot ljuspelaren

mouches volantes
rörliga prickar i mitt synfält

förebådande

material som svävar, viker undan
skapar ett retfullt skuggspel
paddlar sig genom tårkanaler

krackelerar så min hud
i glassjukans gråvita matthet
där tårar torkat
längtar min glaskropp
att en sista gång

få genombrytas

Sagans syntax

skyldig att inordna mig

som vore jag dativobjektet i din bestämda livsfras
snarare än subjektet i min egen

ville jag öppna fönstret
och låta våra ord

virvla runt

i formfri kylskåpspoesi

fastna i gardinerna

slumpvis förenade:

”vänder samtal taknocken vid”

eller lekfullt sammanympade
i sprucken terrakottakruka:

”bönor som i studsande saga”

i stället satte jag dig att vara agenten

i mitt passiva liv

Perfektionens röst

ständigt på pass var du
viskade i mitt öra gjorde du, skärpte min blick
som min följeslagare

växte så din vilja, din lyskraft
förtrollade

till slut var det jag som blev din

följeslagare

och du som i blåställ
stätt redo att serva
blev en högröstad demagog
jag inte längre kunde

som inte såg

konsten i det brutna

som inte förstod

att där traddungen glesnar
rotvälta vid ris

skymtar svansen av den fulländning

som inte låter sig fångas
i en aldrig så välplanerad

jakt

Enigma

som när vi stod i köket och pratade
du och jag

plötsligt klev du in i rummet

stannade upp, tystnade
betraktade dig själv
där du stod

här behövs kanske ingen presentation
sa jag osäkert

så mjuknade ditt ansikte
du sträckte fram dina armar

och gick rakt igenom

dig själv

Defekt

ler jag inte lycka
lyfter jag inte chavantleran
i min röda byst

säckar ansikte och kinder
sjunker ögon och läppar

står jag defekt, berörbar

men man lär sig

klär jag mitt ansikte
ler jag vidöppen livsglans i leran
stänger jag en dörr

andas ut

”lyckan” lyssnar inte
”lyckan” besvarar inga frågor

inte heller jag

Djupsvart eko

mitt svartaste mörker dunkar mot insidan
av ett halvklot, en öde igloo
bortom tö och andra tårar

inga fönstergluggar, inga vrår
för Maran att flyende fläka sönder
efter att hon

i stället cirkulerar hon allt snabbare
slår min kropp i kataplexi
lämnar den i limbo

betvingar min tunna blick
till utescenens blåkalla föreställning

där månens kraftlösa fingrar famlar
över isvakens tjärnsvarta ytvatten
famlar efter mitt barns
sakta böljande
hårslingor

så applåderar hon, Maran
skrattar stort och ljudlöst

och hennes mun är insidan
av ett halvklot, en öde igloo
ett djupsvart

eko

Vintergäck

kom an du drängfulla yrfä
och döm om min förvandling

sug saliv i små svampar
krydda med lösmynta och nermeja
vänd skalet ut och in

kom an i skoven
och lyss till skäckens
bocksprång
vidga din vändpunkt och
klä dig i vårens andedräkt

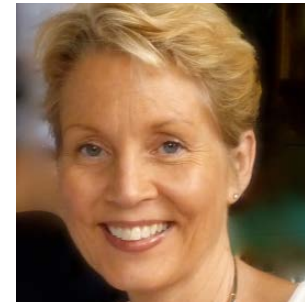
ta mig sedan
ta mig famnen full

Livet på en pinne

alla vi singlar i cyberspace
vi vinkar åt varandra
som slokande vantar
upphängda på plogpinnar

III pris

Johanna Evenson

Johanna Evenson är född i Esbo, och bor numera på Åland. Under sina närmare trettio år i USA arbetade hon som kyrkomusiker och kognitiv terapeut. Hennes dikter, både engelska och svenska, har hittills publicerats i ett antal tidskrifter.

Ålandet

I

Hur vågar du släntra in
och låta dina ögon bada
i vitsippshavet
just när det är dags
för de första knopparna att slå ut!
Hur vågar du dyka upp
och låta dina öron lapa i sig fågelsången
när den börjar regna som pollen
från björkarna!
Hur täcks du komma hit
för att binda midsommarkransar
och i allsköns ro glufsa i dej jordgubbar
på kobben, där älgen vaktade skogen
hela vintern medan du,
just när oktobersolen började hota
med ytterligare nedskärningar
både vad gäller ljus och värme,
gav dej av hux flux!
Var var du när isen låg
som krossade glasrutor på vattenpussarna,
när nordan slet de sista löven av äppelträden,
när pionernas blad förvandlades till bruna, solkiga trasor?
Var var du under alla de månader då kylan
höll ön i sitt strupgrepp?

II

Våren kan knappt hålla sig.
Tussilagoteleskop tittar upp
här och där för att inspektera läget.
Fåglarna utkämpar en högljudd duell
och vattnet i diket
som inte vill missa avfärden till havs
har så bråttom nerför backen
att det nästan snubblar över sig själv.
Jag nämner för pionerna
att jag är bekant med deras förfäder,
och för gräsmattan berättar jag
att jag har för vana att plocka ogräs
för hand.
Äppelträden minns mej
men inte äppelblommorna,
dessa självmedvetna ynglingar
som inte har en aning
om hur snabbt sanden rinner
genom timglaset.

III

Denna ö är ingen plats för en poet på semester.
Varje grässtrå kräver att bli beskrivet
medan paparazziflugorna snurrar
runt mitt huvudet
som vore jag den första skrivkunniga
att besöka ön.
Vid vattenbrynet poserar stenarna
och sjögräset slänger med sitt gröna hår
som en flörtig pinuppa.
Vattnet kluckar förföriskt
och molnen envisas med
att göra om sig till substantiv.
Utmattad ser jag på
medan solen niger vid horisonten.

IV

Obevekligt är havet
i sitt försök att flytta ön.
Våg efter våg överfaller hållarna
som stått stadigt
genom århundraden,
likt en fästning
byggd för att försvara
skrattmåsar och flugor.

Längs de lena klipporna, formade av isen
som höll henne fången i tiotusen år
går en slarvigt byggd mur av laxrosa stenar
som inte låter sig rubbas
av vindens oupphörliga övertalningsförsök.

Färgen djupnar då regnet slår
mot hennes heta kinder;
som tårar rinner vattnet
ut över det sjögräsbeklädda urberget.

Men med en förälders fasta övertygelse
stannar ön på den plats
där temperaturen är just den rätta
för enebuskar och renlav.

V

I juni är festen redan i full gång.
Syrenerna är höga
och vid gäststugans knut
flåker pionerna ut sig.
Men när bondrosorna
ligger utspridda kring buskarna
som skrynkliga servetter,
när björkarna tappat hälften
av sina guldörhängen
och ett grönt slagsmål bryter ut
mellan kastanjen och äppelträdet,
när gräsmattan inte längre får
någon ordning på sin frisyr
och fjärilen retas med tulpanerna
som vinglar i sina rabatter som förvuxna tonåringar
då vet man att festen är slut.

VI

Dådet

Rotad i sorg står han
med hennes gyllene löv utspridda
över sina skäggiga grenar.
Ljuvlig hade natten varit
tills vinden, med sin lökandedräkt,
flåsande började riva och slita
i hennes paljettklänning.
Trots att månen bevittnade händelsen
fanns det inte mycket annat solen kunde göra nästa morgon
än att värma hennes darrande grenar
medan vinden sparkar en smutsig plastpåse utmed vägen.

VII

Mörkret rullar ut sin stjärnmatta
för att be om förlåtelse
för att det svalt allt,
allt utom de upplysta fönstren
och radiomasterna
som blinkar trotsigt,
och träden som lyfter sina grenar
i naken hängivenhet
mot månen som sjunger
sitt tysta solo
högt ovanför de ångande fälten.

VIII

Fader Frost

I skydd av mörkret väver isfrun sina silvertrådar
och hänger, i mina svärtade fönstret, sprödaste gardiner.
Björken betalar med guldmynt för sommarfesterna
medan lönnen slänger fram skrynkliga sedlar i rött och grönt.
Äppelträden släpar sina nertyngda grenar längs marken
och ljungen sprider sina eldslågor över berget.
Vinden bär iväg med skogens hemligheter
och solen trivs bättre på annat håll.
Ängarna väver sina mattor av urlakade färger
och det torkade gräset lägger sig
som en slarvig tupé över stenarna.
Det går rykten om att han redan börjat sin färd söderut.

IX

Jag följer harens blindskriftsspår genom nysnön
som lagt sig som ett skraddarsytt bårtäcke
över skeletten av stupade granar.
På slagfältet dirigerar en ensam tall
med spretiga fingrar, granskogskören
vars frusna toner klingar ut i ljudlösheten.
Men just när jag börjat tro på allt det svartvita
slingrar solen ett rosa band runt björkstammarna
innan hon drar iväg med dagen.

X

Brödkakor

Jag bär dem med mej över Atlanten
längs stigen som går från en trätrappa
till en annan av sten.
Långsamt idisslar jag minnet
av ugnsvarm rabarberpaj
medan jag förstrött ser på
hur solen bränner sönder min gräsmatta.
“Nu borde vinden meddela granarna
att vintern är i antågande”
tänker jag medan mina fingrar
tvingar spåda rötter i lerkrukor.
Jag blir fortfarande förvånad
varje gång jag tittar upp
och ser att månen hänger snett.

Hedersomnämmande

Louise Agnesdotter

Sedan tjugo år tillbaka bor Louise Agnesdotter i Helsingfors. Efter att ha växlat mellan olika yrken arbetar hon idag som bibliotekarie. I sitt skrivande säger hon sig envist hålla fast vid prosan som sin självklara genre. Hon gick ändå nyligen en kurs i att skriva dramatik, och med tävlingsbidraget i Solveig von Schoultz-tävlingen prövar hon på poesi.

1

Sen
när jag kan finska

kommer inte att inträffa
om jag inte
ligger här
just nu
och läser

Hela livet
Det börjar direkt

Sen
när hyllan är klar

kommer inte att inträffa
om jag
ligger här
just nu
och läser

Hela dagen
Den börjar direkt
En hel dag

2

Trälådan kan bli en fin hylla
i ett nu på en gård i Hälsingland (ett sommarjobb)
Har kunnat bli en fin hylla
länge nu
i förrådet under trappan

Vi stirrar tillsammans
på länge nu
Väldigt länge
Han oförstående, skrattar lite
Jag förvånad, lite skamsen
Långt mellan nuen
En del av hela livet

Man har ju hela året
månad efter månad

Det är 22 helger kvar till midsommar

3

Då sen på våren
Vi kan se det framför oss
Vi ska sitta på bänken
och blunda mot solen
Bara bänken
Bara solen

Brukar ni göra det?
Man måste bruka göra
Vem är man annars?

4

Och så
plötsligt
i en hela dagen
(det är en lördag)
tar jag upp
trälådan från förrådet
nu!
nu rör sig min fot nedför trappan och nu igen
andra foten
och drivveden som ska bli hyllplanen
från ett nu på en ö i Ålands skärgård (en semesterresa)

bygger hyllan
och sätter upp den på väggen
Nu

Varje morgon vaknar jag
och har cashat in
mer än tolv nya timmar
En till hela dagen

Det är 12 helger kvar till midsommar

5

I samma nu
går sen på våren in för landning
Ett rutnät av landningsbanor
lördag, onsdag
det finns sju olika namn
Sen på våren landar
(Var det idag?!)
i lördag
och finns inte mera

ett nytt raster
när på lördag
blir i dag
ett nytt nät
före lunch eller efter
det får bli klockan tre
sen börjar matchen
och kvällen

en helg av 12

Vi stirrar tillsammans
på sen på våren
den evighet
där den skulle ha varit

6

Då när barnen var små
händer av sig självt
Då när barnen var små
har ännu inte tagit sin rätta form

Alla de då när barnen var små
som aldrig inträffade
Alla de då när barnen var små
som inte ännu har tagit sin rätta form

Vi måste skynda oss
förstår ni barn
att skapa de där minnena
vi vill ge er

Ni måste hinna
springa uppför trappan
med sandiga fötter
fortfarande blöta efter badet
Vi måste hinna säga ”Spring inte i trappan!”
Jag såg det framför mig
redan när mäklaren gick före upp

Frysen i hallen
som alltid var fylld av glass
Ni måste minnas lukten av frysen
och glassen
vi ska ha där

Eluttag till frysen
Kan Dick fixa???

och alla barr ni fick fick i era fötter
från enen vid grinden
som ni kan prata om
när ni blir vuxna

hur flugorna surrade
på insidan av dassfönstret
måste. Väcka. Minnen.
På berghällarna låg alltid släktingar och vänner
och solade sig
under dåsiga sommarkvarnar

Och grilla
Vi grillade alltid på kvällarna

Det måste regna
så att vi kan spela kort
Vi måste hinna bruka
spela kort
under regniga dagar
brukade vi alltid spela kort
Vi måste hinna
ha brukat spela kort
under regniga dagar

Vi ska sitta på trappan
i morgonsolen
hela dagen
inget namn
bara dag

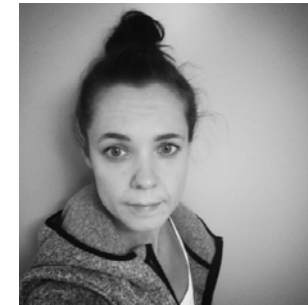
Det är midsommar

Bygga klart duschplanket så
vi kan bjuda in Päivi och Mikko
= 3 dagar???

Fixa benet på grillen.
Laga? Köpa ny?

Hedersomnämmande

Eva Spikbacka

Eva Spikbacka är född och uppvuxen i Österbotten och verksam sedan ett tiotal år som bildkonstnär, grafiker i Stockholm. Hennes bilder och ord handlar om att finna det exakta men ändå inte mätbara. De är bilder i tomrummet mellan tid och tid och små berättelser om rotlöshet och de tafatta försöken att finna sig tillrätta i en komplex värld.

fragment ur;

Änglar och Malar
-den förlorade poesin

här faller ett marsregn
över bromstens brink

du är

överallt
åter
fastän

jag stänger tunga dörrar
om dig
med blödande fingertoppar

du är

vårljuset
och livet
som brände hål
i mina ögonlock

ulvsunda

gatudamm
jetbränslehägringar

flygen varvar sand
i tänderna

bara fragment
av dig
längs vägarna
ett kallnat doftspår

i hallonbergen

jag är
den grånande stillheten
i rummet
en oktobermorgon
på söder

jag hänger fritt
i akilleshälarna
från neptunus måne

faller
som ett ägg
genom universum

du är
bromsljusen
som flämtar till
i klaratunneln
och den svarta labradorens
oroliga drömmar
på hallmattan

vi är
ett slitet passerkort
till sår
som inte läker
ett fel
i kedjan av skeenden

älskade
som du vet
har något gått sönder
i kedjan av skeenden

med malens silkesvinge
mot min kind
sover jag
den drömlösa
utmattningens sömn

januari
jag tänker på april
självlysande stjärnor
i ett flickrum
och hennes mor
petar ner sticklingar
i jorden

jag omges
av ett stilla växande

krukor räcks fram
obemärkt

de långbenta spindlarna
i kafferummet
känner
tidens hemlighet

på centralen

som feta larver
väller
pendeltågen in

det står en stank
av kroppar
som kämpar sig genom
konsumtion

vad finner jag vackert
på denna jord

ett milt
ansikte
fårat av hundra år
ler mot mig
på en buss

späd som en fågelunge
ska hon inte lämna efter sig
många gram
när hon snart
ska gå
ett soltorkat ömsat skinn
ett lätt prassel i vinden

hennes milda blick
kvar i mig
en kropp som varit
ett tempel

vad finner jag vackert
på denna jord

jag tänker på
dina skyggglappar
och ditt exoskelett

och på räven
som mötte sin död
längs ulvsundaleden
i morse

blicken vidöppen
har den
levat förgäves

spelar det någon roll
i slutändan
alla dem
vi här har älskat

har räven älskat någon

vueling airlines

med henne
är jag
en lykta i narnia
och hon
ett nattfly
på ryckiga vingar

europas städer glimmar
som stjärnljusmycel
i mörkret
under oss
och vi flyger
från palmer till norrsken
den heliga jungfrun
och det kanariska mörkret
kommer med sand från sahara
i all hemlighet

min nattfjäril
somnar
bredvid mig
lutar sitt huvud
mot lyktans glas

bränner
ovetandes
sina flimmerhår

och jag smeker
hennes solsköra hy

om våren

de japanska körsbärsträden
snöar kronblad
över en söndertrasad kanin
i asfalten

blodlönnens blad
spränger av liv

vitt till rött till svart
till vitt

som pulsslag
i universum

jag såg
vägarna i vinterskrud
försökte omfamna
förändringen

fast allt
ändå är kvar

jag har sökt dig
längs de blå tågen
fäst ditt ansikte
på så många kvinnor
aldrig hittat
din blick

hur ska du få
dina judaspengar
åter
och allt
som du sålde

liljorna faller nu
älskade

november tar
sina sista
svartvita andetag
och du

dör med dem

until

längs vinterviken
har värmen
stannat kvar

du vet det inte ännu

din resa är trygg
innanför
mina revben

i wont let you
come to nothing

sväng vänster
vid sjöhästen av brons
hem till mig

kom till mig
när du
har sprungit
klart

i mina rum
finns
allt kvar

Tidigare pristagare i Solveig von Schoultz-tävlingen

2004 DIKTER

I	Anna Gullichsen, Sjundeå
II	Gun Anderssén-Wilhelms, Pedersöre
III	Camilla Lindberg, Tenala
Hedersomnämmande	Helena Kallio, Fiskars Maria Lönnberg, Esbo

2005 NOVELLER

I	Mia Franck, Åbo
II	Olav Lönnbäck, Karleby
III	Camilla Ahlström-Taavitsainen, Helsingfors
Hedersomnämmande	Mikael Henriksson, Borgå Katherine Laurent, Åbo Puck Sumelius, Helsingfors

2006 DIKTER

I	Utdelades inte
II	Mary Kuusisto, Ekenäs
III	Rebecca Crichton-Nylund, Kvevlax
Hedersomnämmande	Kitty Wright, Kimito

2007 NOVELLER

I	Katherine Laurent, Åbo
II	Monica Fjällström, Pargas
III	Monica Cleve, Helsingfors
Hedersomnämmande	Susann Uggeldahl, Esbo Christel Sundqvist, Vasa

2008 DIKTER

I	Katarina von Numers.Ekman, Kyrkslätt
II	Christel Sundqvist, Vasa
III	Katherine Laurent, Åbo
Hedersomnämmande	Mia Frank, Åbo

2009 NOVELLER

I	Solveig Eriksson, Helsingfors
II	Iris Backlund, Esbo och Maria Lönnberg, Esbo
III	Maria Grundvall, Helsingfors
Hedersomnämmande	Anna Olsoni-Broman, Sibbo

2010 DIKTER

I	Katarina Schmidt, Helsingfors
II	Lotta Wilenius, Karis
III	Ulrika Gustafsson, Hägersten
Hedersomnämmande	Johanna Boholm, Jomala Aysha Andersson, Helsingfors

2011 NOVELLER

I	Ulf Överfors, Jakobstad
II	Ann-Helen Berg, Åbo
III	Isa Fellman, Helsingfors
Hedersomnämmande	Sonja Ahlfors Maria Ingman, Sibbo

2012 DIKTER

I	Karin Erlandsson, Mariehamn
II	Sonja Nyström, Åbo
III	Kristian Brunell, Jakobstad
Hedersomnämmande	Lotta Sanhaie, Helsingfors Ann-Christine Snickars, Åbo

2013 NOVELLER

I	Ann-Sofi Carlsson, Vasa
II	Solveig Eriksson, Helsingfors
III	Ann-Christine Snickars, Åbo
Hedersomnämmande	Christa Nordlund-Hiltunen, Åbo Iris Backlund, Esbo

2014 DIKTER

I	Sebastian Johans, Uppsala/Mariehamn
II	Åsa-Maria Berg-Levinsson, Fristad
III	Lisa Sjöholm, Stockholm
Hedersomnämmande	Margaretha Sillander, Malax Linda Smith, Sund

2015 NOVELLER

I	Susann Uggeldahl, Esbo
II	Maria Rönqvist, Jakobstad
III	John Christian Nordman, Pörtom
Hedersomnämmande	Nina Brander Källman, Östhammar Johan Fagerudd, Vasa

2016 DIKTER

I	Rickard Eklund, Vörå
II	Maria Kallio, Korsholm
III	Camilla Thelestam, Helsingfors
Hedersomnämmande	Bodil Granö, Esbo Linda Smith, Åland

2017 NOVELLER

I	Mats Backström, Jakobstad
II	Malin Slotte, Helsingfors
III	Ulrika Hansson, Helsingfors
Hedersomnämmande	Christa Nordlund-Hiltunen, Åbo Evelina Wilson, Esbo

VINNARSKRIBENTER | 2018

Ann-Charlotte Palmgren
Isabella Grüssner-Sarling
Johanna Evenson
Louise Agnesdotter
Eva Spikbacka

Solveig von Schoultz-tävlingen

Syftet med SFV:s litterära tävlingar är att främja intresset för att skriva skönlitteratur. Det finns två tävlingar: Arvid Mörne-tävlingen (för under 30-åringar) som instiftades 1986, och Solveig von Schoultz-tävlingen (för de som fyllt 30) som instiftades 2004.